

jeg tror, det ærede Medlem saa det navnlig fra Moralens Synspunkt. Jeg giver ham Ret. Det burde ikke være saaledes, men det er saaledes. Varieteen fortjener virkelig ikke at beskattes dobbelt saa højt som Teatrene, naar den virkelig har hævet sit Niveau, saaledes som Tilfældet har været i København, hvor de to store Varieteer, Scala og Cirkus Varieté, begge have ydet virkelig god Varietekunst, der i nogen Grad kan taale Sammenligning med, hvad man ser i Byer som Berlin, London og Paris. Vi ere ikke tjente med, at København bliver en kedelig By, thi en kedelig By øver ingen Tiltrækning.

De Herrer, som ikke ere Københavnerne, ville ikke have nogen som helst Aarsag til at se paa os med nogen som helst Uvillie. København er Landets Hovedstad. København har ved mere end een Lejlighed udmærket sig i dette Lands Historie. Hvor liden de ville gøre denne Sag, den er ikke desto mindre en Straf for denne By. Denne By er gaaet i Spidsen for mangt og meget i dansk Kultur og dansk nationalt Liv, hvorfor skal den da lide? Men Fremmedbesøget vil tage af, som det altid gør, naar en By bliver kedelig. Det er bevist, at i Paris, hvor man er begyndt at gøre Indgreb i Forlystelserne paa en der ret ukendt Maade, bliver Fremmedbesøget mindre, hvorimod det vokser i Berlin, fordi man der modsætter sig disse voldelige Indgreb gennem Skat paa Forlystelser. Berlin øger sit Fremmedbesøg, Fremmedbesøget i Paris tager af. Fremmedbesøget i København vil ogsaa tage af, saa vist som der er Centrer, hvor man kan tage hen. Blandt andet er det ikke vanskeligt for Folk fra Sydsverige at tage til Berlin. Ogsaa en Del af vore egne Landsmænd vil føle sig tiltrukket af denne store By, navnlig naar København ikke mere byder saadan Tiltrækning. Efter en lav Berregning gives der her 5—6 Mill. Kr. ud om Aaret af fremmede, og man kan regne, at den nye Skat vil bidrage til, at dette Beløb vil tage ikke ganske lidet af. Det er altsaa til Skade for langt flere end de direkte interesserede Parter. Thi hvad bruge disse Turister deres Penge til? Man kan vel regne, at hver Turist giver 2—300 Kr. ud i København, og det vil vise sig, at en stor Del af disse Penge gaar til Befordring og til Indkøb i Forretninger, medens en forholdsvis ringere Del gaar til Fornøjelser. Men Fornøjelserne ere alligevel en Nødvendighed. Naar man kommer til en By, vil man baade have noget

for Øjet og noget for Øret. Man vil gerne glæde sig ved det fremmede, man ser, ved Kunstskaatene, ved de smukke Omgivelser. Men naar Aftenen kommer, vil man ogsaa have Lov til at gaa hen, hvor man kan more sig lidt, og gør man Fornøjelsesanstalterne tarvelige, kommer den fremmede der ikke, og Byen lider derunder, fordi de fremmede maaske slet mere ikke komme til Byen. Paa min Bys Vegne, og som Repræsentant for en af de københavnske Valgkredse og som gammel Københavner synes jeg, jeg har al mulig Grund til med nogen Indignation at tale om dette Lovforslag, som jeg mener vil skade min By, og som alle de, der mere eller mindre direkte have beskæftiget sig med denne Sag, ere enige med mig i kan komme til at skade.

Jeg kunde sige, at dette er som en Art Ekspropriation af en Befolkning, næsten paa sin Vis stridende mod, hvad man mener skulde være indeholdt i det danske Riges Grundlov. Jeg siger, dette er min Mening. Thi hvad vil f. Eks. ske, naar en Mand ikke er i Stand til at betale den Skat, han skal betale? Der staar i Lovforslaget, at den kan inddrives ved Udpantning. En Mand, der har Dobbeltforretning, af hvilken den ene Del bestaar i, at han giver Varietéforestilling, medens den anden Del er et andet Erhverv, rammer man ved at gribe ind i dette andet Erhverv og der tage, hvad han er i Stand til at yde, til den første Forretning. Han skal betale Skatten under alle Omstændigheder, eventuelt ved Udpantning. Dette har, siger jeg, lidt Karakter af en Ekspropriation, et Slags lovmæssigt Plyndringstog — det er noget, det er interessant at understrege, men det bliver i og for sig ikke bedre derfor — under Ledelse af dette Lands Finansminister som Ridderen og det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) som Vaabendrageren.

Hele det Syn, der fra mit Partis og mit Standpunkt er anlagt overfor denne Sag, er, som ærede Medlemmer have vidst før i Dag, det, at vi ikke ønske dette Lovforslag ophøjet til Lov, hverken i den Skikkelse, hvori det før forelaa, eller i den nuværende. Selv om vi ere klare over, hvad Resultatet bliver, have vi dog villet lade nogle Udtalelser fremkomme som Protest mod det. Jeg har ikke hidtil villet stille noget Ændringsforslag til det, fordi jeg helst vilde staa paa det Standpunkt, at det ikke var værd at beskæftige sig med, ikke værd at støtte, ikke værd at stille Ændringsforslag til. Naar